

Judikatūras krājums

Lieta C-85/14

**KPN BV
pret
Autoriteit Consument en Markt (ACM)**

(College van Beroep voor het Bedrijfsleven lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Elektronisko sakaru tīkli un pakalpojumi — Universālais pakalpojums un lietotāju tiesības — Direktīva 2002/22/EK — 28. pants — Piekļuve numuriem un pakalpojumiem — Neģeogrāfiski numuri — Direktīva 2002/19/EK — 5., 8. un 13. pants — Valsts regulatīvo iestāžu pilnvaras — Cenu kontrole — Zvanu tranzītpakalpojumi — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru tālruņa zvanu tranzītpakalpojumu operatori ir noteikts nepiemērot augstākus tarifus zvaniem uz neģeogrāfiskiem numuriem nekā zvaniem uz ģeogrāfiskiem numuriem — Uzņēmums bez būtiskas ietekmes tirgū — Kompetentā valsts iestāde

Kopsavilkums – Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 17. septembra spriedums

1. *Eiropas Savienības tiesības — Interpretācija — Metodes — Gramatiska, sistēmiska un teleoloģiska interpretācija*
2. *Tiesību aktu tuvināšana — Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi — Universālais pakalpojums un lietotāju tiesības — Direktīva 2002/22 — Piekļuve numuriem un elektronisko komunikāciju pakalpojumiem — Neģeogrāfiski numuri — Kompetentās valsts iestādes pilnvaras ar mērķi likvidēt šķērslī noteikt tarifu pienākumu operatoram bez būtiskas ietekmes tirgū — Samērīguma princips ievērošana — Valsts tiesas veikta pārbaude*

(Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/21, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2009/140, 6., 7., 7.a un 8. pants un Direktīvas 2002/22, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2009/139, 28. pants)

3. *Tiesību aktu tuvināšana — Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi — Universālais pakalpojums un lietotāju tiesības — Direktīva 2002/22 — Piekļuve numuriem un elektronisko komunikāciju pakalpojumiem — Neģeogrāfiskie numuri — Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredz iespēju valsts iestādei, kas nav valsts regulatīvā iestāde, noteikt tarifu pienākumu operatoriem — Pieļaujamība — Nosacījumi*

(Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/21, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2009/140, 3. panta 2., 4. un 6. punkts, un Direktīvas 2002/22, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2009/139, 28. pants)

1. Skat. nolēmuma tekstu.

(sal. ar 33. punktu)

2. Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tām valsts kompetentajai iestādei ir atļauts noteikt tādu tarifu pienākumu kā pamatlietā, pamatojoties uz Direktīvas 2002/22 par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem, kurā grozījumi izdarīti Direktīvu 2009/136, 28. pantu, lai zvaniem uz neģeogrāfiskajiem numuriem Eiropas Savienībā likvidētu šķērslī, kas nav tehniska rakstura, bet kurš izriet no piemērotajiem tarifiem, kaut arī nav veikta tirgus izpēte, no kuras izrietētu, ka attiecīgajam uzņēmumam ir būtiska ietekme tirgū, ja šāds pienākums ir kvalificējams par nepieciešamu un samērīgu pasākumu, lai garantētu, ka tiešie lietotāji var piekļūt pakalpojumiem, kuriem Savienībā izmanto neģeogrāfiskos numurus.

Valsts tiesai ir jāpārbauda, vai šis nosacījums ir izpildīts un vai tarifu pasākums ir objektīvs, pārredzams, samērīgs, nediskriminējošs, vai tas ir balstīts uz konstatētās problēmas veidu un vai tas ir attaisnots ar Direktīvas 2002/21 par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2009/140, 8. pantā minētajiem mērķiem, un vai ir ievērotas procedūras, kas ir noteiktas Direktīvas 2002/21, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2009/140, 6., 7. un 7.a pantā.

(sal. ar 43., 49. punktu un rezolutīvās daļas 1) punktu)

3. Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts var paredzēt, ka tarifu pienākumu atbilstoši Direktīvas 2002/22 par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2009/136, 28. pantam var noteikt cita valsts iestāde, nevis valsts regulatīvā iestāde, kam parasti ir uzdots piemērot Savienības jauno tiesisko regulējumu, kas ir piemērojams elektronisko sakaru pakalpojumiem, ja vien ir ievērots priekšnoteikums par katras šīs iestādes atbilstību kompetences, neatkarības, objektivitātes un pārskatāmības nosacījumiem, kuri ir paredzēti Direktīvā 2002/21 par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2009/140, un ka jebkuru lēmumu, ko šīs iestādes pieņem, var efektīvi pārsūdzēt no ieinteresētajām pusēm neatkarīgā iestādē, un tas ir jāpārbauda valsts tiesai.

Saskaņā ar Direktīvas 2002/21 3. panta 2., 4. un 6. punktu dalībvalstīm ir jānodrošina ne tikai valsts regulatīvo iestāžu neatkarība, rīkojoties tā, lai tās būtu juridiski nošķirtas un funkcionāli neatkarīgas no jebkuras organizācijas, kura nodrošina piekļuvi elektroniskās saziņas tīkliem, piegādā to aprīkojumu vai sniedz elektroniskās saziņas pakalpojumus, bet arī viegli pieejamā veidā ir jāpublicē šīm iestādēm izpildāmie uzdevumi saskaņā ar jauno tiesisko regulējumu, kas minētajām iestādēm ir jāpiemēro elektronisko sakaru pakalpojumiem it īpaši tad, ja šie uzdevumi ir uzticēti vairākām iestādēm un ir jāpaziņo Komisijai to iestāžu nosaukumi, kurām ir uzticēts izpildīt šos uzdevumus, kā arī to attiecīgās pilnvaras. Līdz ar to, ja šīs prerogātas kaut vai daļēji ir uzticētas valsts iestādei, kas nav valsts regulatīvā iestāde, kurai parasti uztic izpildīt piemērot jauno tiesisko regulējumu, tad katrai dalībvalstij ir jānodrošina, lai šī iestāde nebūtu tieši vai netieši iesaistīta darbības funkciju veikšanā minētās direktīvas izpratnē.

(sal. ar 55.–58. punktu un rezolutīvās daļas 2) punktu)